

настанени въ една отъ стаитѣ на прогимназията.

Къмъ 5 часа надъ Шипка се разнесе мощния и тържественъ звънъ на канбанитѣ отъ монастирския храмъ. Бързахме за вечерня. Само на 1—2 минути разстояние, край селото, се намира храма-паметникъ и пристройкитѣ къмъ него. Монасти-

хоръ, съставенъ отъ инвалиди. Следъ отпускъ разглеждаме храма. Иконописъта е отъ знаменити руски художници. Видѣхме и твърде интересна икона на Христа, отъ сръднитѣ вѣкове, времето на монголотоатарското иго. Чертитѣ на образа сж монголски...

— Тази икона е подарена

ра сега е обитаванъ отъ руски бежанци—инвалиди. Среждаме ги изъ алеитѣ—блѣдолики и сакати, подпиращи се на патици или пъкъ седящи на специални двуколки. Позаинтересувахме се отъ живота имъ... Прехранватъ се съ малката държавна помощ (12 лв. дневно) и отъ продажба на картички съ изгледи на монастира. Нѣкои отъ инвалидитѣ сж изработили красиви детски играчки и ги предлагатъ срещу скромна цена.

Присъжитствувахме на „всенощната“ служба — бавна и тържествена. Пѣеше добъръ

на храма отъ покойния руски императоръ, — обясни единъ отъ водачитѣ ни, интелигентенъ руснакъ: — тази икона и още една подобна на нея въ Русия, — тѣ дветѣ сж единствени въ цѣла Европа, а може би и въ цѣлия свѣтъ...

Рано на другия день, недѣля, ние сме въ селската църква. Службата свърши къмъ 10 часа и всички веднага се отправяме къмъ монастира — да присъжтсвуваме и тамъ на литургията, която се извършва следъ 10 часа, по руски обичай...

Следъ отпускъ, по-смѣлитѣ отъ насъ се изкачиха на цър-